

133110/2023/KHK

KUKHK-38506/DS/2023-4

Krajský úřad Královéhradeckého kraje

VÁŠ DOPIS ZN.:

ZE DNE:

NAŠE ZNAČKA (č. j.): KUKHK-38506/DS/2023-4 DV

VYŘIZUJE: Mgr. Darina Vanická

ODBOR | ODDĚLENÍ: Doprava a SH/Odd. dopravy,

LINKA | MOBIL: 775 563 574

E-MAIL: dvanicka@kr-kralovehradecky.cz

DATUM: 13.12.2023

Počet listů: 12

Počet svazků: 0

Sp. znak, sk. režim: 67.1, V/10

ROZHODNUTÍ O ODVOLÁNÍ

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, se sídlem v Hradci Králové, odbor dopravy a silničního hospodářství, dle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), za použití § 178 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“), jako příslušný odvolací orgán, projednal podle § 98 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) odvolání, které podal

(dále jen „odvolatel“), prostřednictvím zmocněnce

(dále jen „zmocněnec“), proti

rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové, čj. MMHK/062409/2022/OP/Jan, sp. zn. eP/1063/2022/OP/Jan, ze dne 07.08.2023.

Tímto rozhodnutím byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o silničním provozu).

Přestupku se odvolatel z nedbalosti dopustil tím, že dne 20.03.2022 v 18:44 hod., řídil v ulici Bří Štefanů, před domem čp. 60/39, v Hradci Králové, ve směru jízdy do centra Hradce Králové, osobní motorové vozidlo tovární značky Škoda Octavia, registrační značky , kdy se neřídil svislou dopravní značkou B 20a („Nejvyšší dovolená rychlost“), kterou byla nejvyšší dovolená rychlost v daném úseku zvýšena na 60 km/h. Silničním rychloměrem RAMER10 C, vyr. č. 12/0024, umístěným před domem

čp. 60/39, v ulici Bří Štefanů (GPS souřadnice: GPS délka 15°51 '49.439" E GPS šířka 50° 12'53.009" N), byla vozidlu naměřena, na odjezdu od měřicího zařízení (dosah radaru nastaven na 30 m), hlídkou Policie ČR, Odboru služby dopravní policie, Oddělení silničního dohledu Hradec Králové, rychlost 106 km/h. Při zvážení možné odchylky silničního rychloměru ve výši $\pm 3 \%$ (při rychlostech vyšších než 100 km/h), tedy byla vozidlu, jako nejnižší skutečná rychlost, naměřena rychlost jízdy 102 km/h. Řidič tak překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci daném úseku zvýšenou místní úpravou o 42 km/hod.

Svým jednáním porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu.

Za přestupek mu byl podle § 35 písm. b) a § 46 zákona o odpovědnosti za přestupky a dle § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu, uložen správní trest, pokuta ve výši 6 000 Kč, splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí a podle § 35 písm. c) a § 47 zákona o odpovědnosti za přestupky a dle § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu, zákaz činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel na dobu 8 měsíců ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Současně mu byla podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a dle § 6 odst. 1 Vyhlášky MV ČR č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku, ve výši 1 000 Kč, splatné do 30-ti dnů ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Pokutu a náklady řízení lze hradit postupem uvedeným v napadeném rozhodnutí.

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, jako odvolací orgán, po přezkoumání celého spisového materiálu a na základě podaného odvolání, rozhodl podle § 90 odst. 5 správního řádu

takto:

odvolání zamítá a rozhodnutí Magistrátu města Hradec Králové, čj. MMHK/062409/2022/OP/Jan, sp. zn. eP/1063/2022/OP/Jan, ze dne 07.08.2023, potvrzuje.

Odůvodnění

I. Vymezení věci

Napadeným rozhodnutím správního orgánu I. stupně byl odvolatel uznán vinným ze spáchání přestupku dle ustanovení § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu (*„Fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích, při řízení vozidla, překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o 40 km/h a více nebo mimo obec o 50 km/h a více.“*).

Svým jednáním odvolatel porušil § 4 písm. c) zákona o silničním provozu (*„Při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se světelnými, případně i doprovodnými akustickými signály, dopravními značkami, dopravními zařízeními a zařízeními pro provozní informace.“*).

Odvolatel dne 20.03.2022 v 18:44 hod., řídil v ulici Bří Štefanů, před domem čp. 60/39, v Hradci Králové, ve směru jízdy do centra Hradce Králové, osobní motorové vozidlo tovární značky Škoda Octavia, registrační značky , kdy se neřídil svíslou dopravní značkou B 20a („Nejvyšší dovolená rychlost“), kterou byla nejvyšší dovolená rychlost v daném úseku zvýšena na 60 km/h. Silničním rychloměrem RAMER10 C, výr. č. 12/0024, umístěným před domem čp. 60/39, v ulici Bří Štefanů (GPS souřadnice: GPS délka 15°51 '49.439" E GPS šířka 50° 12'53.009" N), byla vozidlu naměřena, na odjezdu od měřicího zařízení (dosah radaru nastaven na 30 m), hlídkou Policie ČR, Odboru služby dopravní policie, Oddělení silničního dohledu Hradec Králové, rychlost 106 km/h. Při zvážení možné odchylky silničního rychloměru ve výši $\pm 3 \%$ (při rychlostech vyšších než 100 km/h), tedy byla vozidlu, jako nejnižší skutečná rychlost, naměřena rychlost jízdy 102 km/h. Řidič tak překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci daném úseku zvýšenou místní úpravou o 42 km/hod.

II.

Argumenty a námitky obsažené v odvolání

Proti rozhodnutí podal odvolatel dne 28.08.2023 blanketní odvolání, které na základě výzvy správního orgánu I. stupně ve stanovené lhůtě nedoplnil.

V blanketním odvolání uvedl:

„Podávám odvolání proti meritornímu rozhodnutí vydanému v nadepsané věci.

Žádám správní orgán, ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., o zaslání kopie protokolu o ústním jednání úředního záznamu sepsaného policisty a obsahu spisu, to vše ze spisu vedeného ve shora nadepsané věci, a to do datové schránky, a neumožní-li tak povaha dokumentu nebo technické možnosti správního orgánu, tak poštou na adresu trvalého pobytu.

Žádám následně odvolací správní orgán, aby mne před vydáním rozhodnutí poučil o tom, kdo bude ve věci rozhodovat, abych mohl případně namítat podjatost této osoby.

Podání bude doplněno v zákonné lhůtě.“

III.

Přezkoumání formálních náležitostí odvolání a včasnost podání

Odvolací správní orgán nejprve přezkoumal formální náležitosti odvolání a shledal, že odvolání je podáno včas, neboť bylo podáno ve lhůtě 15 dnů od doručení napadeného rozhodnutí (§ 83 odst. 1 správního řádu).

Napadené rozhodnutí bylo oznámeno (doručeno) zmocněnci dne 08.08.2023, blanketní odvolání bylo podáno dne 23.08.2023 cestou veřejné datové sítě se zaručeným elektronickým podpisem a následně datovou schránkou dne 28.08.2023, tedy v zákonné lhůtě.

IV. Právní hodnocení odvolacího správního orgánu

Dle § 98 zákona o odpovědnosti za přestupky odvolací správní orgán přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu.

Odvolací správní orgán přezkoumal správnost celého řízení a dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně při řešení tohoto přestupku postupoval dle § 3 správního řádu, tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu, tedy se zásadou legality, zásadou zákazu zneužití pravomoci, resp. zákazu zneužití správní úvahy, zásadou proporcionality a ochrany dobré víry, zásadou ochrany veřejného zájmu a zásadou nestranného přístupu, resp. formální spravedlnosti.

V „Oznámení přestupku“ čj. KRP-30541-8/PŘ-2022-050007, je uvedeno, že odvolatel dne 20.03.2022 v 18:44 hodin řídil v obci Hradec Králové, v ul. Bratří Štefanů, u čp. 60/39, ve směru jízdy do centra města, osobní motorové vozidlo značky Škoda Octavia, registrační značky , v úseku, kde je místní úpravou, dopravní značkou B 20a „Nejvyšší dovolená rychlost“, nejvyšší dovolená rychlost zvýšena na 60 km/h, rychlostí 106 km/h (po odečtu tolerance 102 km/h). V místě dovolená rychlost 60 km/h. Podezření z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu.

Součástí spisové dokumentace je dále Oznámení přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti ze dne 20.03.2022 čj. KRP-30541/PŘ-2022-050207, které odvolatel podepsal, úřední záznam, záznam o přestupku pořizený silničním rychloměrem RAMER10 C, výrobní číslo 12/0024, vč. fotodokumentace (snímek opatřený šablonou), Ověřovací list č. 102/21 silničního rychloměru RAMER10 C, výrobní číslo měřidla 12/0024, s platností ověření do 18.05.2022, Osvědčení o proškolení policisty prap. Ing. Martina Duřta, k obsluze silničního rychloměru RAMER10 C a fotodokumentace dokladů potřebných k provozu a řízení vozidla (OP, ŘP, ORV). Správní orgán I. stupně doložil do spisového materiálu výpis z evidenční karty řidiče, záznam o ověření GPS souřadnic, plánek místa měření, fotodokumentaci dopravního značení a protokol o ústním jednání v nepřítomnosti.

Správní orgán I. stupně písemností ze dne 09.06.2022 zaslal odvolateli oznámení o zahájení řízení a poučení o právu požádat o nařízení ústního jednání. Písemnost byla odvolateli doručena doporučeně poštou dne 14.06.2022.

Dne 16.06.2022 byla správnímu orgánu I. stupně doručena Žádost o nařízení ústního jednání, vč. zmocnění k zastupování.

Správní orgán I. stupně písemností ze dne 20.06.2022 předvolal odvolatele k ústnímu jednání na den 18.07.2022. Současně ho poučil o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu, na závěr ústního jednání. Písemnost byla odvolateli doručena zmocněnci datovou schránkou dne 22.06.2022.

Dne 24.06.2022 byl správnímu orgánu I. stupně doručen dotaz zmocněnce k ústnímu jednání. Správní orgán I. stupně odpověděl sdělením ze dne 29.06.2022 (doručeno zmocněnci dne 01.07.2022).

Ve stanoveném termínu, dne 18.07.2022, proběhlo ústní jednání a dokazování bez přítomnosti odvolatele i zmocněnce. O tomto byl sepsán protokol.

Správní orgán I. stupně písemností ze dne 18.07.2022 vyrozuměl odvolatele o ukončení dokazování a současně ho poučil o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí dle § 36 odst. 3 správního řádu, dne 03.08.2022 ve 13.00 hod. Písemnost byla odvolateli doručena zmocněnci datovou schránkou dne 20.07.2022.

Dne 20.07.2022 byla správnímu orgánu I. stupně doručena Žádost o poskytnutí podkladů. Správní orgán I. stupně odpověděl sdělením ze dne 26.07.2022 (doručeno zmocněnci dne 26.07.2022).

Dne 01.08.2022 bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno Vyjádření k podkladům rozhodnutí vč. návrhů na dokazování a výpovědi policistů.

Dne 17.08.2022 bylo vypraveno rozhodnutí, které bylo zmocněnci doručeno do datové schránky dne 19.08.2022. Blanketní odvolání bylo podáno dne 05.09.2022, tedy v zákonné lhůtě. Správní orgán I. stupně odvolatele usnesením ze dne 13.09.2022 vyzval k odstranění nedostatků podání. Doplnění odvolání bylo doručeno dne 30.09.2022.

Dne 17.10.2022 předal správní orgán I. stupně spis se stanoviskem odvolacímu orgánu k rozhodnutí.

Rozhodnutím čj. KUKHK-36327/DS/2022-4 DV, ze dne 07.11.2022 odvolací orgán, Krajský úřad Královéhradeckého kraje, Hradec Králové, rozhodnutí správního orgánu I. stupně zrušil pro nesrozumitelnost.

Správní orgán I. stupně vyžádal o Policii ČR doplnění spisového materiálu ve věci ověření GPS souřadnic. Doplnění spisového materiálu bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno dne 18.01.2023. Dne 03.02.2023 bylo doručeno od Policie ČR plánek místa měření a fotodokumentace dopravního značení.

Správní orgán I. stupně pokračoval v řízení a písemností ze dne 03.02.2023, předvolal odvolatele k ústnímu jednání na den 01.03.2023. Současně ho poučil dle § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí v závěru ústního jednání. Písemnost byla zmocněnci doručena datovou schránkou dne 08.02.2023.

Dne 09.02.2023 byla správnímu orgánu I. stupně doručena omluva z ústního jednání.

Správní orgán I. stupně písemností ze dne 10.02.2023, předvolal odvolatele k ústnímu jednání na den 15.03.2023. Současně ho poučil dle § 36 odst. 3 správního řádu o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí v závěru ústního jednání. Písemnost byla zmocněnci doručena datovou schránkou dne 15.02.2023.

Dne 15.03.2023 byla správnímu orgánu I. stupně doručena žádost o umožnění seznámení se s podklady rozhodnutí omluva z ústního jednání. Dne 16.03.2023 zaslal správní orgán zmocněnci sdělení k omluvě z ústního jednání (doručeno dne 17.03.2023).

Ve stanoveném termínu, dne 15.03.2023, proběhlo ústní jednání a dokazování bez přítomnosti odvolatele i zmocněnce. O tomto byl sepsán protokol.

Správní orgán I. stupně písemností ze dne 06.04.2023 oznámil odvolateli ukončení dokazování a poučení o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí dne 24.04.2023. Písemnost byla doručena zmocněnci datovou schránkou dne 14.04.2023.

Dne 23.04.2023 byla správnímu orgánu doručena omluva ze seznámení se s podklady rozhodnutí a současně byla odvolatelem vznesena námitka podjatosti proti oprávněné úřední osobě. O námitce podjatosti rozhodl nadřízený oprávněné úřední osoby usnesením ze dne 28.04.2023 (doručeno zmocněnci dne 03.05.2023). Dne 18.05.2023 bylo podáno odvolání proti usnesení o námitce podjatosti. Rozhodnutím Krajského úřadu Královéhradeckého kraje, odborem dopravy a silničního hospodářství, čj. KUKHK-28289/DS/2023/Kj ze dne 18.09.2023, v právní moci dne 20.09.2023 bylo odvolání zamítnuto a usnesení o námitce potvrzeno.

Dne 07.08.2023 bylo vypraveno rozhodnutí, které bylo zmocněnci doručeno do datové schránky dne 08.08.2023. Blanketní odvolání bylo podáno dne 23.08.2023, tedy v zákonné lhůtě. Správní orgán I. stupně odvolatele usnesením ze dne 28.08.2023 vyzval k odstranění nedostatků podání. Doplnění odvolání nebylo ve stanovené lhůtě doručeno.

K výše uvedenému odvolací orgán konstatuje, že zjištěné skutečnosti, týkající se nyní projednávaného přestupku ze dne 20.03.2022, obsažené v předmětném spisovém materiálu považuje za prokázané, neboť to, že obviněný překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci, v místě, kde byla svislou dopravní značkou B 20a („Nejvyšší dovolená rychlost“) nejvyšší dovolená rychlost zvýšena na 60 km/h, o 42 km/h, bylo řádně zadokumentováno v oznámení přestupku Policií České republiky a předloženém spisovém materiálu. Předmětné vozidlo bylo hlídkou policie zastaveno a totožnost řidiče (odvolatele) byla ověřena z dokladů uvedených v oznámení přestupku (řidičský průkaz a občanský průkaz). V daném případě, je tedy jednoznačně prokázáno a doloženo, že řidič, jehož hlídka Policie ČR zastavila dne 20.03.2022, z důvodu překročení nejvyšší dovolené rychlosti jízdy v obci, byl odvolatel.

Ohledně samotného měření rychlosti odvolací orgán konstatuje, že to, že odvolatel překročil nejvyšší dovolenou rychlost jízdy v obci, v místě, kde byla svislou dopravní značkou B 20a („Nejvyšší dovolená rychlost“) nejvyšší dovolená rychlost zvýšena na 60 km/h, bylo Policií ČR, Dopravním inspektorátem Hradec Králové, řádně zadokumentováno v oznámení o přestupku čj. KRPH-30541/PŘ-2022-050007, v úředním záznamu a v záznamu přestupku vč. snímku měření č.8803, pořízeného silničním rychloměrem Ramer10 C, dále v Oznámení přestupku překročení nejvyšší dovolené rychlosti, které odvolatel podepsal. Platnost měření je ve spisu doložena Ověřovacím listem č. 102/21, s platností ověření do 18.05.2022 a osvědčením o proškolení policisty, který měření prováděl (viz spis listy č. 1-6). Měření rychlosti bylo provedeno v obci Hradec Králové, v ulici Bratří Štefanů u čp.60/39, což prokazují GPS souřadnice a plánek místa měření. Vozidlo odvolatele bylo zastaveno hlídkou policie po provedení měření a v řidiči byl, na základě předložených dokladů uvedených v oznámení přestupku (občanský průkaz a řidičský průkaz), hlídkou policie ztotožněn odvolatel. Není tedy pochyb o tom, že k přestupku došlo tak, jak je uvedeno

v napadeném rozhodnutí.

Odvolací správní orgán dále konstatuje, že má za to, že zákonnost měření lze zjistit ze snímku radarového měřiče za pomoci šablony, kterou správní orgán I. stupně v rámci dokazování řádně vyhodnotil a v protokolu o dokazování řádně popsal. **Po vyhodnocení zmíněnou šablonou lze jednoznačně konstatovat, že měření rychlosti bylo provedeno v souladu s návodem k obsluze a radar byl ustanoven v souladu s návodem k obsluze.** Měřené vozidlo se pohybuje ve vymezených polích „Začátek prostoru“ a „Konec prostoru“, které ohraničují kolmice vztyčené protnutím šikmých linek prodloužením vybraného svazku, tzn., že je zřejmé, že se měřené vozidlo po dobu měření nacházelo v radarovém svazku. Ze snímku je dále zřejmé, že v radarovém svazku se nenachází žádný předmět nebo překážka, která by mohla způsobit reflexi a měla tak možný vliv na měření. Zařízení umožňuje měření rychlosti vozidel pouze na krátké vzdálenosti, a není tak možné přiřadit výsledek měření jinému vozidlu než tomu, které se nachází na snímku. Zařízení je konstruováno tak, že na příjezdu vozidlo nejdříve fotí a poté měří jeho rychlost, a pokud vyjdou interní testy správnosti měření nezávislé na obsluze, snímek uloží. Na odjezdu vozidla zařízení pracuje opačným způsobem, nejdříve měří a na závěr, opět po testech, pohybující se objekt vyfotí. Toto se děje nezávisle na vůli obsluhy, která pouze před začátkem měření nastaví na radaru rychlost, jejíž překročení je pak automaticky zaznamenáváno. Vzájemně nastavené úhly radarové hlavy a kamery nelze měnit, obsluha radaru však musí dodržet rovnoběžnost osy jízdy měřeného vozidla s podélnou osou vozidla, ve kterém je měřící zařízení zabudováno. V opačném případě by změřený objekt na snímku nebyl zachycen, nebo by byl zachycen pouze částečně. Rovnoběžnost vozidla s měřičem s rovnoběžností osy jízdy měřených vozidel dodržena byla, což odpovídá i postavení vozidla ve snímku po jeho vyhodnocení. Pokud jde o zakřivení a spád komunikace, odvolací orgán uvádí, že pracovní poloha radarové hlavice, resp. radarového svazku se pohybuje ve výšce 30 až 90 cm a pokud by se měřené vozidlo nacházelo výše nebo níže oproti vozidlu, ze kterého se měření provádí, tedy pokud by se vozovka svažovala nebo stoupala vzhůru, nemá spád nebo stoupání komunikace vliv na přesnost měření. Docházelo by pouze k výpadkům měření. Mikrovlnné záření vysílané radarem se šíří přímo a chová se podobně jako světlo, prochází sklem a plastickými hmotami. Radarové vlny se odrážejí od kovových částí karosérie a některých terénních překážek, jako jsou například svodidla, sloupy veřejného osvětlení a železobetonové konstrukce, a vracejí se zpět k detektoru, který odražené paprsky zachytí. Zařízení poté na základě vnitřních testů složitými elektronickými obvody rychlost měřeného objektu vyhodnotí a „vypálí“ ji do snímku. K vyhodnocení snímku, resp. k vyloučení možného ovlivnění měření reflexí, byla použita šablona RAMET. Zařízení bylo použito v souladu s Návodem k obsluze. Měření rychlosti bylo provedeno osobou oprávněnou k měření rychlosti vozidel ve smyslu § 79a zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů. Správní orgán I. stupně záznam snímku a potvrdil správné ustanovení měřicího zařízení a výstup z tohoto měřiče přijal jako důkazní prostředek získaný v souladu s platnou právní úpravou.

Lze potvrdit, že provedené měření bylo v souladu s návodem a nebylo zatíženo skutečnostmi, které by zabránily nebo zkreslily provedené měření, resp., jež by měly za následek vadnost měření, což je nejen přezkoumatelné, ale také věcně správné. V přestupkovém řízení bylo prokázáno, že měření vozidla odvolatele bylo provedeno,

a že byla naměřena rychlost 106 km/h. Taktéž bylo prokázáno, že měření provedl proškolený policista kalibrovaným přístrojem. (viz listy 4 a 6 spisu). Výstup z radarového měřicího zařízení byl proto tzv. privilegovaným důkazem (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24.4.2008, č.j. 7 As 39/2007 – 66). Zákon v tomto případě stanoví, že důkazní prostředky spočívající v měření rychlosti vozidel musí být předmětem činnosti policie. Spáchání přestupku překročením nejvyšší dovolené rychlosti lze samozřejmě prokázat i jinými důkazy (§ 51 odst. 1 správního řádu). Z povahy věci je však zřejmé, že změření rychlosti (tedy zachycení průběhu skutkového děje) k tomu příslušnými orgány, má privilegované postavení mezi důkazními prostředky. Judikatura správních soudů akceptuje, že nemůže dojít k chybnému měření, pokud se na displeji měřicího přístroje neobjevila chybová zpráva a přístroj změřil určitou rychlost vozidla (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.1.2013, č.j. 3 As 82/2012 – 27; či rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25.3.2015, č.j. 1 As 155/2014 – 36).

Odvolací správní orgán dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně dostál požadavku vyslovenému v usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 14.1.2014, č.j. 5 As 126/2011 - 68, publikovaném pod č. 3014/2014 Sb. NSS: „*v řízení o přestupku postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu potřebném pro rozhodnutí o přestupku.*“

Shromážděné důkazy vytvořily jasnou představu o průběhu celého skutkového děje a bez důvodné pochybnosti z nich vyplývá přesvědčivý závěr o tom, že odvolatel překročil maximální dovolenou rychlost o 42 km/h. To vyplývá zejména z výstupu pořízeného měřicím zařízením RAMER10 C. Na tomto výstupu je jednoznačně zobrazeno měřené vozidlo, jakož i jím dosažená rychlost (106 km/h). Součástí správního spisu je platný ověřovací list daného měřicího zařízení a osvědčení o tom, že zasahující policista úspěšně absolvoval odbornou přípravu pro užívání silničních rychloměrů RAMER10 C. Podle názoru odvolacího správního orgánu je pro danou věc podstatné, že silniční radarový rychloměr byl ověřen v souladu se zákonem č. 505/1990 Sb., o metrologii, z čehož plyne závěr, že měřicí zařízení bylo schopné správně změřit rychlost vozidla. Ověřovací list je veřejnou listinou, u níž se presumuje správnost (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu č.j. 3 As 9/2013 - 35, či rozsudek téhož soudu ze dne 27.9.2016, č.j. 1 As 101/2016 - 77). Ostatně i z další judikatury vyplývá, že za dostačující podklad lze považovat ověřovací list vydaný metrologickým ústavem a osvědčení zasahujících policistů pro užívání měřicího zařízení (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27.9.2016, č.j. 1 As 101/2016 - 77, ze dne 24.4.2008, č.j. 7 As 39/2007 - 66, ze dne 21.9.2015, č.j. 1 As 79/2015 - 56 atp.). Judikatura Nejvyššího správního soudu se přitom zabývala i dalšími tvrzeními, vč. důsledků nedodržení návodu k obsluze (rozsudky ze dne 16.1.2013, č.j. 3 As 82/2012 - 27, ze dne 4.12.2013, č.j. 1 As 83/2013 - 60), tzv. reflexí (rozsudky ze dne 27.9.2016, č.j. 1 As 101/2016 - 77, ze dne 2.5.2013, č.j. 3 As 9/2013 - 35, ze dne 26.1.2015, č.j. 8 As 109/2014 - 71), podhuštěnými pneumatikami, resp. důsledky výměny letních pneumatik za zimní a opačně (viz např. rozsudek ze dne 13.12.2017, č.j. 7 As 304/2017 - 41).

Z listin nacházejících se ve spise a z vyjádření Policie ČR plyne, že měření proběhlo v souladu s návodem k obsluze měřicího zařízení, tedy i stav vozidla odpovídal požadavkům, jež jsou na něj kladeny. Ačkoli je nutné přesné zjištění naměřené rychlosti z důvodu právní kvalifikace, na případné limity rychloměru či drobné změny

měřicího vozidla dopadá odchylka, která poskytuje dostatek prostoru pro eliminaci případných negativních vlivů na průběh řízení. Jak vyplývá právě z výše uvedeného pro případy, kdy by mohlo být podobnými vlivy měření zkresleno, počítá se s odchylkou měřicího zařízení 3 km/h při rychlostech do 100 km/h, která je na výsledek měření aplikována. I po započtení uvedené odchylky překročil odvolatel nejvyšší dovolenou rychlost v daném úseku o 42 km/h.

Důsledky nedodržení návodu měřicího zařízení RAMER10 C se zabýval Nejvyšší správní soud např. v rozsudku ze dne 16.5.2017, č.j. 1 As 53/2017 - 42, kde mimo jiné uvedl, že „pokud není dodržen návod k obsluze, rychlost vozidla měřicím zařízením zaznamenaná vůbec není (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16.1.2013, č.j. 3 As 82/2012 - 27). Současně však Nejvyšší správní soud konstatuje, že totéž platí i pro radarové měřicí zařízení RAMER10 C: ‘Pokud by nebyl dodržen návod k obsluze, tak by neproběhly správně interní testy a verifikace měření a snímek by byl anulován, tedy vůbec by nedošlo k jeho zobrazení na displeji měřicího zařízení, ani k jeho uložení. Pokud je vytvořen radarem záznam, tak měřicí jednotka vyhodnotila proces měření jako správný’ (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17.8.2016, č.j. 7 As 309/2015 - 51). Správní spis v nyní posuzované věci obsahuje fotografický snímek s vyznačením rychlosti; je tedy zřejmé, že interní testy a verifikace měření proběhla úspěšně a snímek je hodnověrný.“

Odvolatel v průběhu řízení namítl, že vozidlo bylo měřeno v zatáčce. Tomuto tvrzení odvolací orgán nemůže přisvědčit, neboť ze snímku měření (viz údaje ve snímku – list 2 spisu) je zřejmé, že vozidlo odvolatele bylo změřeno na odjezdu na vzdálenost 30 m. Z plánu místa měření vypracovaného prap. Ing. Martinem Duřtem, který měření prováděl (viz list 72 spisu) a dle GPS souřadnic, je jasně vymezeno místo umístění měřiče a je zřejmé, že v měřené vzdálenosti (30 m) se vozidlo nemohlo nacházet v zatáčce.

K nyní projednávané věci odvolací orgán dodává, že dle § 15 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se k odpovědnosti fyzické osoby za přestupek vyžaduje zavinění. Postačí zavinění z nedbalosti, nestanoví-li zákon výslovně, že je třeba úmyslného zavinění. Subjektivní stránka vědomé nedbalosti pachatele je dána tehdy, jestliže pachatel ví, že svým jednáním může porušit nebo ohrozit chráněný zájem, ale bez přiměřeného důvodu spoléhá na to, že se tak nestane. V daném případě odvolatel, musel chápat, že pokud jede v obci, v úseku, kde byla svislou dopravní značkou B 20a („Nejvyšší dovolená rychlost“) nejvyšší dovolená rychlost zvýšena na 60 km/h, vyšší rychlostí, že jedná protiprávně. Je nepochybné, že obviněný věděl, že se dopustil protiprávního jednání.

Odvolací správní orgán dále uvádí, že přestupkem je společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin. V řízení o přestupku je rozhodováno o vině a trestu za porušení práva, je proto třeba zkoumat naplnění obecných znaků přestupku, a to především, zda jednání obviněného bylo v rozporu s právem, tj. zda byla porušena nebo nesplněna právní povinnost stanovená zákonem, ale také, zda je naplněna otázka zavinění, jakož i naplnění předpokladů pro uložení správního trestu a jeho výše. K odpovědnosti za přestupek postačuje zavinění z nedbalosti (§ 15 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky) a zájem společnosti na dodržování pravidel provozu na pozemních komunikacích upravených zákonem, který byl jednáním

obviněného porušen, je zřejmý. Ustanovení § 125c zákona o provozu na pozemních komunikacích, definuje přestupky proti bezpečnosti a plynulosti silničního provozu. Ve spisovém materiálu Magistrátu města Hradec Králové sp. zn. eP/1063/2022/OP/Jan, jsou důkazní materiály zaznamenávající skutečnost, že se obviněný dopustil přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu.

Z definice přestupku dle § 5 zákona o odpovědnosti za přestupky vyplývá, že přestupek je tvořen kombinací formálních a materiálních znaků. Formálními znaky přestupku rozumíme jednak obecné zákonné znaky (např. věk, přičetnost, zavinění), a dále typové znaky, tj. znaky skutkové podstaty, které jednotlivé přestupky charakterizují a umožňují je i navzájem odlišit. Materiální znak přestupku je jeho společenská škodlivost, ohrožení či porušení zájmu společnosti. Stupeň společenské škodlivosti je nutno posoudit u každého případu zvlášť, je dán konkrétními okolnostmi daného případu. Má-li být konkrétní jednání označeno jako přestupek, musí být naplněny zároveň jak materiální, tak i formální znaky dotyčného přestupku. Objektem přestupku je právem chráněný zájem, který byl spácháním přestupku porušen. Škodlivý následek coby znak skutkové podstaty přestupků se přitom zpravidla neprojevuje materiálně, obvykle je vyjádřen samotným faktem porušení povinnosti, s nímž v podstatě spadá v jedno. Zákon o odpovědnosti za přestupky, jako celek, v obecné rovině, chrání určitý výsek právem regulovaných právních vztahů, pro které je společný zájem na náležitém a řádném výkonu veřejné správy (obecný objekt). Oproti tomu § 125c zákona o silničním provozu, jak ostatně napovídá i jeho název, má za cíl zajistit dodržování právních předpisů vztahujících se k bezpečnosti a plynulosti silničního provozu (druhový objekt). Ve shodě s doktrínou je však třeba rozlišit mezi dvěma základními formami následku, a to ohrožovacím a poruchovým. Prvně jmenovaný následek v podstatě znamená vyvolání stavu, který představuje pro objekt přestupku (tedy pro určitý zájem společnosti chráněný zákonem) hrozbu jeho poruchy neboli stav nebezpečí, druhý pak představuje již přímý zásah tohoto objektu. Zákon o provozu na pozemních komunikacích samozřejmě nemá ustanovení spojené s materiální stránkou přestupku související překročením rychlosti jízdy. Má však ustanovení § 4 písm. c), které odvolatel vůbec nerespektoval. Skutkové podstaty přestupků jsou koncipovány tak, že již stanovením formálních znaků určité skutkové podstaty zákon předpokládá, že při jejich naplnění, v běžně se vyskytujících případech, bude stupeň nebezpečnosti činu pro společnost zpravidla takový, že zakládá důvodné podezření ze spáchání přestupku. Zákon o provozu na pozemních komunikacích má výraznou funkci preventivní a v něm stanovené povinnosti nejsou soupisem bezvýznamných povinností, neboť pro bezpečnost silničního provozu mají zásadní význam. To lze zajistit pouze tím, že účastníci provozu na pozemních komunikacích budou jeho ustanovení respektovat a ne porušovat. Předmětná skutková podstata je svojí povahou skutkovou podstatou zakazující a současně odkazující na konkrétní případ zákazu v zákoně o silničním provozu, pro jejíž naplnění je podstatné, že došlo k ohrožení zájmu společnosti na bezpečnosti a plynulosti silničního provozu, a to zákonem předvídaným jednáním jako takovým. Určuje-li tedy § 4 písm. c) zákona o silničním provozu, že Při účasti na provozu na pozemních komunikacích je každý povinen řídit se dopravními značkami, pak ten, kdo tak nečiní, porušuje zákon.

Z výše uvedeného je zřejmé, že odvolatel naplnil svým jednáním všechny znaky přestupku a odvolací orgán se plně ztotožňuje s názorem správního orgánu I. stupně, uvedeným v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

K výši uložené pokuty, odvolací orgán konstatuje, že správní orgán I. stupně se při rozhodování o sankci a o její výměře musí řídit určitými zásadami. Především se jedná o dodržování dvou základních principů: principu zákonnosti a principu individualizace (ve smyslu čl. 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod má každý právo, jedná-li se o občanská práva nebo závazky nebo trestní obvinění proti němu, aby tato věc byla spravedlivě, veřejně v přiměřené lhůtě projednána nezávislým a nestranným orgánem zřízeným zákonem – tzv. právo na spravedlivý proces. Z uvedených zásad vyplývá i judikatura Evropského soudu pro lidská práva.). Druh a intenzita správního trestu musí být v každém konkrétním případě stanovena tak, aby odpovídala všem zvláštnostem projednávaného přestupku. Současně se musí správní orgán řídit všemi pravidly pro ukládání správních trestů, které vyplývají ze zvláštní části zákona o silničním provozu týkající se konkrétního přestupku. Řádné odůvodnění ukládaného správního trestu je základním předpokladem pro přezkoumatelnost úvahy, kterou byl správní orgán při svém rozhodování veden. Správní orgán je povinen se při svých úvahách o konkrétním správním trestu srozumitelně a jednoznačně formulovat východiska, které jej ke stanovení konkrétního správního trestu vedly tak, aby odůvodnění stanovené výše např. pokuty bylo následně přezkoumatelné (srov. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13.12.2004, čj. 7 As 43/2004 – 51, dostupný na www.nssoud.cz).

Z judikatury Nejvyššího správního soudu v této souvislosti vyplývá, že „jakkoli má správní orgán při ukládání pokuty volnost správního uvážení, je vázán základními principy správního rozhodování“ (srov. Rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2005, čj. 8 As 5/2005 - 53, dostupný na www.nssoud.cz).

Mezi tyto principy správního rozhodování patří i úplnost, resp. dostatečná odůvodněnost rozhodnutí správního orgánu, které v konečném důsledku vyvolávají i jeho přesvědčivost.

Výše uložené sankce tak musí být v každém rozhodnutí zdůvodněna způsobem nepřipouštějícím rozumné pochyby o tom, že právě taková její výše odpovídá konkrétním okolnostem individuálního případu.

Správní trest je uložen v souladu s § 125c odst. 5 písm. d) a § 125c odst. 6 písm. b) zákona o silničním provozu. Za předmětný přestupek (§ 125c odst. 1 písm. f) bod 2 zákona o silničním provozu), se uloží pokuta od 5 000 Kč do 10 000 Kč a zákaz činnosti od 6 měsíců do jednoho roku. Odvolateli byla uložena pokuta ve výši 6 000 Kč a zákaz činnosti na dobu 8 měsíců, tedy obojí v dolní polovině hranice zákonného rozpětí. Odstavec 9 § 125c pak uvádí, že od uložení správního trestu podle odstavců 5 a 6 nelze v rozhodnutí o přestupku upustit. V daném případě nemohl správní orgán postupovat jinak, než jak mu ukládá zákon. Odůvodnění správního trestu, uvedené na str. 13-14 napadeného rozhodnutí, považuje odvolací orgán za dostatečné a vyhovující platným právním předpisům.

Co se týká odvolateli uložené povinnosti nahradit náklady řízení spojené s projednáváním správního deliktu, k tomu odvolací orgán uvádí, že podle § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou uloží správní orgán obviněnému, který byl uznán vinným. Prováděcí právní předpis stanoví výši paušální částky nákladů řízení a výši paušální částky nákladů řízení ve zvláště složitých případech, nebo byl-li přibrán znalec. V případech

hodných zvláštního zřetele lze výši paušální částky na požádání snížit. Podle ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000,- Kč. Odvolací orgán neshledal žádné důvody k tomu, aby výši paušální částky snížil, a proto byla odvolateli uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku v plné výši.

K žádosti odvolatele uvedené v blanketním odvolání o zaslání kopie spisového materiálu ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., odvolací orgán konstatuje, poskytování spisového materiálu účastníkům řízení v přestupkovém řízení se řídí § 38 správního řádu, o čemž byl odvolatel správním orgánem I. stupně vyrozuměn.

V. Závěr

Odvolací orgán přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Dále přezkoumal správnost napadeného rozhodnutí v rozsahu námitek uvedených v odvolání. Odvolací orgán považuje napadené rozhodnutí za věcně správné, odpovídající zjištěným a ničím nevyvráceným skutečnostem a námitky odvolatele, uvedené v rozhodnutí, za nedůvodné.

Poučení

Toto rozhodnutí je dle § 91 odst. 1 správního řádu konečné, nelze se proti němu dále odvolat a nabývá právní moci oznámením.

z p. Mgr. Darina Vanická
Odborná referentka oddělení dopravy

Vypraveno dne 13.12.2023

Rozdělovník:

*1x správní orgán I. stupně Magistrát města Hradec Králové
1x odvolací orgán*